

சிறையிருப்பிற்கு

பிந்திய காலம்,

கி.மு. 536-400

செருபாபேலின் கீழ் திரும்பி வந்ததிலிருந்து பழைய ஏற்பாட்டு நியதியின் முடிவு வரை

பாபிலோனிய சிறையிருப்பைப்பற்றி முன்னுரைக்கப்பட்டது போலவே, சிறையிருப்பிலிருந்து மீண்டும் திரும்பி வருதல் பற்றியும் தனிச்சிறந்த வகையில் முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது; மற்றும் திரும்பி வருதல் என்பது பாபிலோனின் வீழ்ச்சியுடன் பொதுவாக இணைக்கப்பட்டிருந்தது (இ.வ. ஏசா. 13, 14; எரே. 25:12; 50:51 முதலியன; தானி 9:1, 2). சிறையிருப்பு எழுபது ஆண்டுகள் நீண்டிருக்கும் என்று எரேமியா தீர்க்கதரிசனம் கூறியது கவனிக்கப்படும். சிறையிருப்பில் இருந்து (இஸ்ரவேல்) இனத்தின் இந்தத் திரும்புதலானது ஒரு தனிச்சிறந்த உண்மையாக உள்ளது; வரலாற்றில் இது போன்ற நிகழ்ச்சி வேறெதுவும் இல்லை. திரும்பி வருதலில் மூன்று தெளிவுள்ள காலகட்டங்கள் இருந்தன.

1. செருபாபேலின் கீழ் திரும்பி வருதல் (கி.மு. 536. தானி. 9; எஸ்றா 1-6).—சிறையிருப்பின் எழுபது ஆண்டுகள் முடிந்து போயிருந்ததென்று தீர்க்கதரிசனத்தில் இருந்து அறிந்த தானியேல், தமது மக்களுக்காகத் தேவனை நோக்கி ஊக்கத்துடன் ஜெபத்தை ஏறெடுத்தார். பாபிலோனை வெற்றி கொண்டு பெர்ஸியப் பேரரசைத் தோற்றுவித்தவரான மகா கோரேஸ், ஒருவேளை தானியேலினால் செல்வாக்குச் செலுத்தப்பட்டு, யூதர்கள் பலஸ்தீனத்திற்குத் திரும்பும்படி ஆணை ஒன்றைப் பிறப்பித்தார். அரச வம்சத்துப் பிரபுக்களில் ஒருவரான செருபாபேல், சுமார் ஐம்பதாயிரம் பேர் கொண்ட முதல் குழுவை (எருசலேமுக்கு) தலைமையேற்று அழைத்துச் சென்றார். அவர்கள், நேபுகாத்தேச்சார் எடுத்து வந்திருந்த (எருசலேம்) தேவாலயத்துத் தட்டுமுட்டுப் பொருள்களை மீண்டும் எடுத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். அவர்கள் (தேவாலயம் இருந்த) பழைய இடத்திலேயே உடனடியாக பலிபீடம் ஒன்றைக் கட்டி, அதன் பின் விரைவிலேயே, இளைஞர்களின் பாராட்டுதல்கள் மற்றும் முதல் தேவாலயத்தின் உன்னத தன்மையைக் கண்டிருந்த முதியவர்களின் கண்ணீர்கள் ஆகியவற்றின் மத்தியில் இரண்டாம் ஆலயத்திற்கான அஸ்திபாரங்கள் இடப்பட்டன.

அந்த வேலையில் தாங்களும் சேர்ந்து கொள்ள சமாரியர்கள் அனுமதி கேட்டார்கள். கலப்பின மக்கள் கூட்டம் மற்றும் அவர்களின் இழிநிலை யான மதம் ஆகியவற்றுடன் உடன்பாடு ஏற்படுத்துவதால் விளையும் செயல்விளைவுகளுக்குப் பயந்த செருபாபேல் அந்தக் கோரிக்கைக்கு இணங்க மறுத்து விட்டார். பிறகு சமாரியர்கள் அந்த வேலையை நிறுத்துவதற்கு பெர்ஸிய அரண்மனையில் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தினார்கள். பதினாறு ஆண்டுகள் அளவாக அவ்வேலையானது தடைப்பட்டு நின்றது. சமாரியர்களிடமிருந்து தொடர்ந்து தொந்தரவுகள் இருந்திருப்பினும் கடைசியில் தீர்க்கதரிசிகளான ஆகாய் மற்றும் சகரியா ஆகியோரின் ஏவுதலின் பேரில் வேலை முடிக்கப்பட்டது. இந்தக் கால வேளை தொடங்கி கிறிஸ்துவின் கால வேளை வரைக்கும் யூதர்களுக்கும் சமாரியர்களுக்கும் இடையில் ஒரு கசப்பான உள் சண்டை தொடர்ந்து இருந்து வந்தது.

2. எஸ்தர் அரசியின் வரலாறு (எஸ்தர் 1-10).—எஸ்தரின் புத்தகத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் திரும்புதல்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தின் ஏதோ ஒரு பகுதியில் நடைபெற்றன. கிரேக்க மற்றும் பெர்ஸிய வரலாற்றின் சஷ்டாக்களில் ஒருவராயிருக்கலாம் என்று எண்ணப்படக் கூடியவான அகாஸ்வேரு (தன் மனைவியான) வஸ்தியின்மீது பிரியம் அற்றுப் போய் அவளை விவாக இரத்துச் செய்கின்றார். அவர் யூத குலத்தின் அழகிய இளம் மங்கையான எஸ்தரை அவளது குலம் பற்றிய விவரம் அறியாமலேயே திருமணம் செய்து கொள்கின்றார். பெர்ஸிய அரண்மனையில் இருந்த ஆமான் என்பவர் தனக்குப் புதிதாய்க் கிடைத்திருந்த பதவி உயர்வினால் மேட்டிமை அடைந்திருந்தார், ஆனாலும் எஸ்தரின் சிறிய தகப்பனாயிருந்த மொர்தெகாய் தன்னை வணங்காததினால் எரிச்சல் அடைந்து பேரரசு முழுவதிலுமிருந்த யூதர்களை அழிக்கத் திட்டமிடுகின்றார். அந்த உத்தரவுக்கு அகாஸ்வேரு அறியாத நிலையிலேயே சம்மதம் தெரிவிக்கின்றார். எஸ்தர் தனது உயிரைப் பணயம் வைத்து, தனது மக்களுக்காக வேண்டுகோள் விடுப்பதற்கு அரசரின் சமூகத்தில் அழைக்கப்படாமலேயே சட்டத்திற்குப் புறம்பாக தைரியமாய் வந்து நிற்கின்றாள். அவளது வேண்டுகோள் ஏற்கப்படுகின்றது, மற்றும் ஆமான் தான் மொர்தெகாய்க் காகச் செய்வித்திருந்த தூக்கு மரத்திலேயே தூக்கில் இடப்பட்டான்.

3. எஸ்றாவின் கீழ் திரும்பி வருதலும் சீர்திருத்தங்களும் (கி.மு. 458. எஸ்றா 7-10).—செருபாபேலின் கீழ் திரும்பி வந்து சமார் என்பது ஆண்டுகள் ஆன பின்பு, யூத ஆசாரியரான எஸ்றா, ஏழாயிரம் பேர் கொண்ட ஒரு சிறு குழுவை எருசலேமுக்குத் திரும்ப அழைத்து வந்தார். (இந்தக் காலகட்டத்தில்) செருபாபேலின் உடன் வேலைக்காரர்களில் பெரும் பாலானோர் இறந்திருக்க வேண்டும். யூதர்கள் சமாரியர்களுடன் கலப்புத் திருமணம் செய்து மோசேயின் நியாயாப்பிரமாணத்தைப் புறக்கணித்திருந்ததைக் கண்ட எஸ்றா மனத்துயரடைந்தார். அவர் தவறான பயன்பாடுகளைச் சீர்திருத்தி பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்துக்களை (மீண்டும்) முறைப்படிப் பதிப்பித்தார். அநேகமாக இந்த வேளையில் தான் ஜெப ஆலய

ஊழியங்கள் வேத வசனங்களின் அறிவுறுத்தலுக்கிணங்க மேன்மையான வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்று கூறலாம்.

4. நெகேமியாவின் திரும்புதல் (கி.மு. 445. நெகே. 1-13).—யூதர்களில் பெரும்பகுதியினர் திரும்பி வரவில்லை, ஆனால் அவர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் பேரரசு முழுவதிலும் சிதறியிருந்தனர் என்பதை எஸ்தரின் வரலாறு காண்பிக்கின்றது. சிதறியிருந்த இந்த யூதர்களின் மத்தியில் நெகேமியா இருந்தார். அவர், அரசரான அர்த்தசஷ்டா லாங்கிமனஸ் என்பவருக்கு பானம் தருபவர் என்ற மதிப்பிற்குரிய பதவியில் இருந்தார். அண்மையில் சூஸான் (சூஸா) நகருக்கு வந்து சேர்ந்திருந்த யூதர்களின் கூட்டமொன்றின் மூலம் அவர் எருசலேமின் கைவிடப்பட்ட மற்றும் பாதுகாப்பற்ற நிலை குறித்து அறிந்தார். அவர் அரசரிடத்தில், தாம் எருசலேமுக்குச் செல்லவும் அதன் மதில்களைக் கட்டவும் அனுமதி கேட்டார். (எருசலேம் இருந்த) மாகாணத்தின் ஆளுநர் என்ற நியமனத்தை அரசரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட நெகேமியா யூதேயாவுக்குச் சென்றார். சமாரியர்களிடமிருந்து இடைவிடாது வந்த பயமுறுத்துதல்களின் தொந்தரவுக்கு முன்பாகவும் கூட அவர், ஒரு கையில் பட்டயமும் ஒரு கையில் பணிமுட்டுமாக மனிதர்கள் வேலை செய்த நிலையிலும் கூட ஐம்பத்தியிரண்டு நாட்களில் (எருசலேமின்) மதில்களைக் கட்டும் வேலை முடியத்தக்கதாக அப்படிப்பட்ட தைரியத்துடனும் பலத்துடனும் வேலையை நடப்பித்தார். யூதர்களுக்கு ஆளுநராகப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பணியாற்றிய நெகேமியா வறுமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களின் சுகைகளை இலகுவாக்கும் வகையில் தமது பணியாளர்களின் குடும்பங்களுக்குத் தமது சொந்த செலவிலேயே பெருந்தன்மையாகப் பராமரிப்பு அளித்தார். பின்பு அவர் பெர்ஸியாவுக்குத் திரும்பினார், ஆனால் பிற்பாடு மீண்டும் எருசலேமுக்குத் திரும்பி, அங்கு ஊடுருவியிருந்த/உட்புகுந்திருந்த கலப்புத் திருமணங்கள், ஓய்வுநாள் மீறுதல்கள் மற்றும் பிற தவறான பயன்பாடுகள் ஆகியவற்றைத் திருத்தினார்.

5. கடைசி தீர்க்கதரிசி மற்றும் பழைய ஏற்பாட்டின் முடிவு.— நெகேமியாவின் காலத்தில் அல்லது அதன் பிறகு விரைவில் மல்கியாவினால் எபிரெயத் தீர்க்கதரிசனத்தின் கடைசிக் குறிப்பு உரைக்கப்பட்டது. அவர் ஆசாரியர்களை திருமண உடன்படிக்கையை மீறியதற்காகவும், மக்களை மதத்தில் அவர்கள் கடைப்பிடித்த (வெறுமையான) சடங்காச்சாரங்களுக்காகவும் கடிந்து கொண்டார், மற்றும் அவர் மேசியாவின் முன்னோடியும், புதிய ஏற்பாட்டு யோவான் ஸ்நானன் என்ற “எலியா தீர்க்கதரிசி”யுமானவர் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத்தையும் பழைய ஏற்பாட்டு நியதியை/சட்ட நூல்களை தக்க வகையில் முடித்து வைக்கின்றார்.

6. பரிசுத்த வரலாற்றில் ஒரு இடைவேளை.—இவ்விதமாகப் பழைய ஏற்பாட்டு வரலாற்றின் தொகுதி முடிவடைகின்றது. நானூறு ஆண்டுகள் அளவாக தீர்க்கதரிசனத்தின் குரலானது அமைதியாய் இருக்கிறது. தேர்ந்து கொள்ளப்பட்ட மக்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டில் மீண்டுமாக வாழ்கின்றனர், ஆனால் பரந்துபட்ட பேரரசுகளின் ஒரு சிறு துணுக்காக மட்டுமே அவர்கள் இருக்கின்றனர், அவர்கள் ஒரு சுதந்திரமான

நாட்டவராய் இராது போயினர். அவர்கள் ஐந்நூறு ஆண்டுகளாக அரசியல் வாழ்வில் அதிகம் துன்புற்று, பெர்ஸியர், மெக்கதோனியர், ரோமர் ஆகியோருக்கு வரிசையாக அடிமைப்பட்டு, காத்திருந்தனர் மற்றும் மக்கபேயர்களின் கீழ் அவர்கள் தங்கள் நாட்டுக்கான ஒரு சிறிய ஒளிக்கீற்றைப் பெற்றனர். ஆனால் அரசியல் சுதந்திரத்தின் மீதான கிரகணம் அவர்களின் நாட்டு/இனத் தூய்மையை வலுப்படுத்த மட்டுமே பயன்பட்டது. கிறிஸ்துவுக்கு முந்திய நானூறு ஆண்டுகளில் யூதர்கள் வேறெந்தத் தவறு செய்திருந்தாலும், விக்கிரகாராதனை என்பது அவற்றில் ஒன்றாக இருந்ததே இல்லை. சிறையிருப்பின் கீழ் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டது, தானியேல் மற்றும் அவரது கூட்டாளிகளின்/தோழர்களின் மாண்புமிக்க உதாரணம் மற்றும் எஸ்றா, நெகேமியா ஆகியோரின் ஊழியம் போன்றவை அதை (விக்கிரகாராதனையை) என்றென்றைக்குமாக அவர்களிடமிருந்து நீக்கிப் போட்டு அவர்களைக் குணப்படுத்தியிருந்தன. பலம் வாய்ந்த நாடுகளினால் பலவந்தமாய்த் திணிக்கப்பட்ட விக்கிரகாராதனைகளின் மத்தியிலும், புறக்கணிக்கப்பட்ட/சிறுமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சின்னஞ் சிறு மக்கள் கூட்டம் தேவனுடைய ஒருமைப்பாட்டையும் ஆவிக்குரிய தன்மையையும் உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்டிருந்தது; பல தெய்வ வணக்கம் என்ற உலகளாவிய பாலைவனத்தின் மத்தியில் இது ஒரு பசுஞ்சோலையாய் இருந்தது. யூதத்துவத்தின் முட்புதரானது, வாக்குத் தத்தம் பண்ணப்பட்ட தாவீதின் குமாரனும் தேவனுடைய குமாரனுமானவர் அதிலிருந்து மலரும் வரைக்கும், மற்றும் அவரது மதமாகிய உலகளாவிய அன்பு வளர்ந்து செழிக்கும் வரைக்கும் தெய்வீகத்துவமாய்ப் பாதுகாக்கப்பட்டது; பின்பு அது (யூத மார்க்கம்) தீத்துவாலும் அவரது ரோம சேனைகளாலும் நடத்தப்பட்ட யூத்தத்தின் புயலில் என்றென்றைக்குமாகத் துடைத்து எறியப்பட்டது.